

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ר"ו ע"א

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לִיָּהּ, וְגַפִּיָּה לִיָּהּ. בָּכוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְחִבְרִיָּא כָּלְהוּ, וְאַבּוּי בָּכָה בְּהַדְיָהּ, נְטָלוּהוּ כָּלְהוּ
וּנְשָׁקוּהוּ בְּפֻמּוֹי, עַל רִישִׁיָּהּ, וְעַל עֵינָיו, וְאַבּוּהָ הָוָה כָּכִי בְּהַדְיָהּ.

תרגום לעברית

אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, חֲזַרְנוּ לְדִבְרֵי הָרָאשׁוֹנִים. אָבִינוּ מֵת בְּמִדְבָּר. אָבִינוּ, הַטַּעַם דּוֹמָה
לְנַחֵשׁ שְׁתַּלּוּי עַל עַרְפוֹ, וּמוֹשֶׁה זָנְבוּ בְּפִיו בְּטַעַם שְׁאֵתוֹ שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו לְמַעְלָה. מֵת
בְּמִדְבָּר, בְּדַבּוּר פִּי. הִתְבַּהֵּל אוֹתוֹ תִּינוּק בְּבִהְלָה וְתַפֵּס בְּעַרְףְּ אָבִיו, וּבָכָה וְאָמַר,
צִלְפַּחַד זֶה מֵת בְּדַבּוּר, וְאַתָּה אָבִיא, בְּדַבּוּר חֲזַרְתָּ לַעֲוֹלָם הַזֶּה. חֲזַר אָבִיו וּנְשָׁקוֹ וְחִבְקוֹ.
בָּכוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְכָל הַחִבְרִים, וְאַבּוּי בָּכָה אִתָּם. לָקְחוּהוּ כָּלָם וּנְשָׁקוּהוּ בְּפִיו, עַל רֹאשׁוֹ,
וְעַל עֵינָיו, וְאַבּוּי הָיָה בּוֹכָה עִמּוֹ.

טקסט הזוהר

אָמַר לִיָּהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּרִי, הוֹאִיל וְאַמְרַת מְלָה דָּא, מָהוּ כִּי בְּחֻטְאֵי מֵת. אָמַר הֵהוּא
יְנוּקָא, אָבִיא, אָבִיא, בְּחַד מְלָה סְגִי לוֹן, בְּחֻטְאֵי דֵּהֵהוּא (ס'א כיון דההוא) נִחַשׁ דִּבְרֵיהּ
בְּזַנְבִּיהּ לַעֲיִלָּא, מְשִׁיחַ טַעַמָא בְּחֻטְאֵי, מֵאִי בְּחֻטְאֵי. בְּחֻטְאֵי דֵּהֵהוּא נִחַשׁ. (ולא בחטא

אחרא) ומאי איהו. מלולא דפומיה, כי בחטאו מת, טעמא דההוא משיכו דההוא נחש דכרוך בזנביה, בחטאו ודאי.

תרגום לעברית

אמר לו רבי אלעזר, בני, הואיל ואמרת דבר זה, מה זה כי בחטאו מת? אמר אותו תינוק, אבא אבא, בדבר אחד מספיק להם, בחטאו של אותו (כיון שאותו) נחש הכרוך בזנבו למעלה, משה טעם בחטאו. מה זה בחטאו? בחטא אותו הנחש (ולא בחטא אחר). ומהו? דבור פיו, כי בחטאו מת, טעם אותה משיכות של אותו נחש הכרוך בזנבו, בחטאו ודאי.

טקסט הזוהר

נטליה רבי אלעזר בתוקפיה, בין דרועי, וככו כלו חבריא. אמר לון, רבנן, שבוקו לי בהדי אבא, דעד כעז לא אתיישבא רוחי (ס'א רוחיה). אמר רבי אלעזר לרבי יוסי, אימא כמה יומין ושניין להאי ינוקא. אמר לון, חבריא, במטו מנייכו לא תבעון דא, דהא עד לא מטו עלוי חמש שניין.

תרגום לעברית

לקחו רבי אלעזר בכחו בין זרועותיו, וככו כל החברים. אמר להם, רבותינו, השאירוני אצל אבא, שעד עכשו לא התישבה רוחי (רוחו). אמר רבי אלעזר לרבי יוסי, אמר כמה ימים ושנים לתינוק הזה? אמר להם, חברים, בבקשה מכם, אל תבקשו זה, שהרי עוד לא הגיעו עליו חמש שנים.

טקסט הזוהר

אמר ליה רבי אלעזר, חס ושלום, דהא בעינא טבא אשגחנא ביה. ומה דאמרת חמש שניין, אינון חמש שניין (בראשית מה) אשר אין חריש וקציר. דלא תקצור ליה לעלמין. אמר רבי אלעזר לרבי אבא, ניתב הכא עד ז' יומין, בגין דאתיישבא ביתא. דהא כל

שבעה יומין דנשמטא נפקת מן גופא, אזלת ערטילאה. והשתא דאהדרת, עד כען לא אתיישבת בדוכתא, עד שבעה יומין.

תרגום לעברית

אמר לו רבי אלעזר, חס ושלום, שהרי בעין טובה אנו משגיחים בו. ומה שאמרת חמש שנים, אותם חמש שנים (בראשית מה) אשר אין חריש וקציר, שלא תקצר אותו לעולמים. אמר רבי אלעזר לרבי אבא, נשב כאן עד שבעה ימים כדי שהתישב הבית. שהרי כל שבעת הימים שהנשמה יוצאת מהגוף, הולכת ערמה. וכעת שחזרה, עד עכשו לא התישבה במקומה עד שבעה ימים.

טקסט הזהור

אמר רבי אבא, כתיב (דברים טו) פתוח תפתח את ידך לאחיקה לעניך ולאיביונה, קרא דא, הא תנינן ליה, דלא ישבוק בר נש עניא דייליה, ויהב לאחרא. הא רבי יוסי חמוה כבי מרעיה, ניזיל ונגמול חסד עמיה. ובתר דנהדר, ניעול בהאי. והא כל זמנא דנהדר ונהדר בארמא דא, נחמי תחיית המתים. אמר רבי אלעזר ודאי הכי הוא, נשקוהו לכהוא ינוקא, ברכוהו ואזלו.

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, כתוב (דברים טו) פתח תפתח את ידך לאחיקה לעניך ולאיביונה. פסוק זה הרי למדנו אותו, שלא ישאיר אדם את העני שלו ויתן לאחר. הרי רבי יוסי חמיה בבית חליו, נלך ונגמל אתו חסד, ואחר שנחזר, נפנס בזה. והרי כל זמן שגלך ונחזר בדרך זו, נראה תחית המתים. אמר רבי אלעזר, ודאי כך הוא. נשקו את אותו תינוק, ברכוהו והלכו.

אמר רבי אבא, תוהנא על דרדקי דדרא דא, כמה תקיפא חילייהו, ואינון טנרין רברבין ראמין. אמר רבי אלעזר, זכאה חולקיה דאבא, מאריה דדרא דא. דהא ביומוי, בעי קודשא בריך הוא לאתקנא, תרין מתיבתין דיליה, ולמעבד לון ישובא רברבא ועלאה כדקא יאות. דהא לא יהא כדרא דא, עד דייתי מלכא משיחא. אזלו.

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, תמהני על הדרדקים של דור זה, כמה חזק כחם, והם סלעים גדולים רמים. אמר רבי אלעזר, אשרי חלקו של אבא בעל הדור הזה, שהרי בימיו רצה הקדוש ברוך הוא להתקין שתי ישיבות שלו ולעשות להם ישוב גדול ועליון כראוי, שהרי לא יהיה כדור הזה עד שיבא מלך המשיח. הלכו.

טקסט הזוהר

עד דהוו אזלי, אמר רבי אבא, הא תנינן, על חד סרי מלין נגעין אתין על בני נשא. ואלין אינון: על עבודה זרה. ועל קללת השם. ועל גלוי עריות. ועל גניבה. ועל לשון הרע. ועל עדות שקר. ועל דינא דמקלקל ית דינא. ועל שבועת שוא. ועל דעאל בתחומא דחבריה. ועל דמחשב מחשבין בישין. ועל דמשלח מדנים בין אחים. ואית דאמרי, אף על עינא בישא. וכלהו תנינן במתניתא.

תרגום לעברית

עד שהיו הולכים, אמר רבי אבא, הרי שנינו, על אחד עשר דברים באים נגעים על בני אדם, ואלו הם: על עבודה זרה, ועל קללת השם, ועל גלוי עריות, ועל גניבה, ועל לשון הרע, ועל עדות שקר, ועל דין שמקלקל את הדין, ועל שבועת שוא, ועל שנכנס בתחום חברו, ועל החושב מחשבות רעות, ועל המשלח מדנים בין אחים. ויש אומרים אף על עין הרע. וכלם שנינו במשנה.

עבודה זרה מניין. דכתיב, (שמות לב) וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרוּעַ הוּא כִּי פָרַעַה אֶהְרֹן. מאי כִּי פָרוּעַ הוּא. דְּאֵלְקוּ בְּצִרְעָתָא. כְּתִיב הִכָּא כִּי פָרוּעַ הוּא, וְכִתִּיב הִתָּם, (ויקרא יג) וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הִנָּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְּרוּמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ. וְעַל קָלִילַת הַשֵּׁם, דְּכִתִּיב, (שמואל א יז) הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךָ יְיָ בְּיָדִי, וְכִתִּיב, (ויקרא יג) וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן.

תרגום לעברית

עבודה זרה מניין? שכתוב (שמות לב) וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרַעַה הוּא כִּי פָרַעַה אֶהְרֹן. מה זה כִּי פָרוּעַ הוּא? שֶׁלְקוּ בְּצִרְעָתָא. כְּתִיב כָּאן כִּי פָרוּעַ הוּא, וְכִתִּיב שֵׁם, (ויקרא יג) וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הִנָּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְּרוּמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ. וְעַל קָלִילַת הַשֵּׁם, שְׁכִתִּיב (שמואל א יז) הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךָ ה' בְּיָדִי, וְכִתִּיב (ויקרא יג) וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן.

טקסט הזוהר

אמר רבי אבא, מִלָּה דָא לָא אֶתְיִישְׁבָא, וְאַצְטְרִיךְ לְעֵינָא בֵּיהּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָכִי הוּא וְדַאי, פְּלִשְׁתִּי דָא קָרִיב לְיִיחוּסָא דְדוּד הָוָה, וּבִרְהָ דְעֶרְפָּה הָוָה, וְהֵינִי דְכִתִּיב, (שמואל א יז) מִמַּעֲרֻכּוֹת פְּלִשְׁתִּים, אֶל תִּקְרִי מִמַּעֲרֻכּוֹת, אֲלֵא מִמַּעֲרֻכּוֹת פְּלִשְׁתִּים, דְּשׁוּיָה לְאַמִּיָּה כְּמַעֲרָתָא דָא. וְכִיּוֹן דְּכִתִּיב, (שמואל א יז) וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת דּוּד בְּאַלְהָיו, אִסְתַּכֵּל בֵּיהּ דּוּד בְּעֵינָא בִישָׁא. וּבְכָל אֲתֵר דְּהָוָה מְסַתְּכַל בְּעֵינָא בִישָׁא, כָּל זִינֵי צִרְעָתָא אֶתְמַשְׁכֵּן מְעִינִיה דְדוּד. וְהָכִי הָוָה בִּיּוֹאֵב, כִּיּוֹן דְּאִסְתַּכֵּל בֵּיהּ דּוּד בְּעֵינָא בִישָׁא, מַה כְּתִיב, (שמואל ב ג) וְלֹא יִכְרֹת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמִצֹּרַע וְגו'.

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, דְּכָר זֶה לָא הִתִּישְׁב, וְצִרִיךְ לְעֵינֵי בּוֹ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כֶּךָ הוּא בּוֹדַאי, פְּלִשְׁתִּי זֶה קְרוֹב לְיִחוּסוֹ שֶׁל דּוּד הָוָה, וּבִן עֶרְפָּה הָיָה, וְהֵינִי מַה שְׁכִתִּיב (שמואל א יז) מִמַּעֲרֻכּוֹת פְּלִשְׁתִּים. אֶל תִּקְרִי מִמַּעֲרֻכּוֹת, אֲלֵא מִמַּעֲרֻכּוֹת פְּלִשְׁתִּים, שְׁשֻׁמוֹ אֶת אִמּוֹ כְּמַעֲרָה הַזֶּה. וְכִיּוֹן שְׁכִתִּיב וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת דּוּד בְּאַלְהָיו, הִסְתַּכֵּל בּוֹ דּוּד בְּעֵינֵי רָעָה.

ובכל מקום שהיה מסתכל בעין רעה, כל מיני צרעת נמשכו מעיני דוד. וכך היה ביואב, כיון שהסתכל בו בדוד בעין רעה, מה כתוב? (שם ב ג) ולא יפרת מבית יואב זב ומצרע וגו'.

טקסט הזוהר

והכא בפלשתי דא, כיון שקלל את השם, אסתכל ביה בעינא בישא, וחמא במצחיה דאצטרע. מיד (שמואל א יז) ותטבע האבן במצחו, ואתדבקת הצרעת במצחו. וכלא הוה אשתקעת עינא בישא דצרעת במצחו, ואשתקעת אבנא ממש במצחו, ודאי מצורע הוה.

תרגום לעברית

וכאן בפלשתי הזה, כיון שקלל את השם, הסתכל בו בעין רעה, וראה שהצטרע במצחו. מיד - ותטבע האבן במצחו, ודבקה הצרעת במצחו. והכל היה; השתקעה עין רעה של צרעת במצחו, והשתקעה אבן ממש במצחו, ודאי מצרע היה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

רשע חייבא

תרגום לעברית

בלעם הרשע עינו היתה בהפוך מעין דוד. עין דוד היתה מרקמת מכל מיני גונים. לא היתה עין בעולם יפה למראה כעין דוד. כל גוני העולם נוצצים בה, והכל באהבה למי שירא חטא, שכתוב (תהלים קיט) יראיה יראוני וישמחו, שמחים בשרואים אותי. וכל אותם רשעים פוחדים מפניו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

